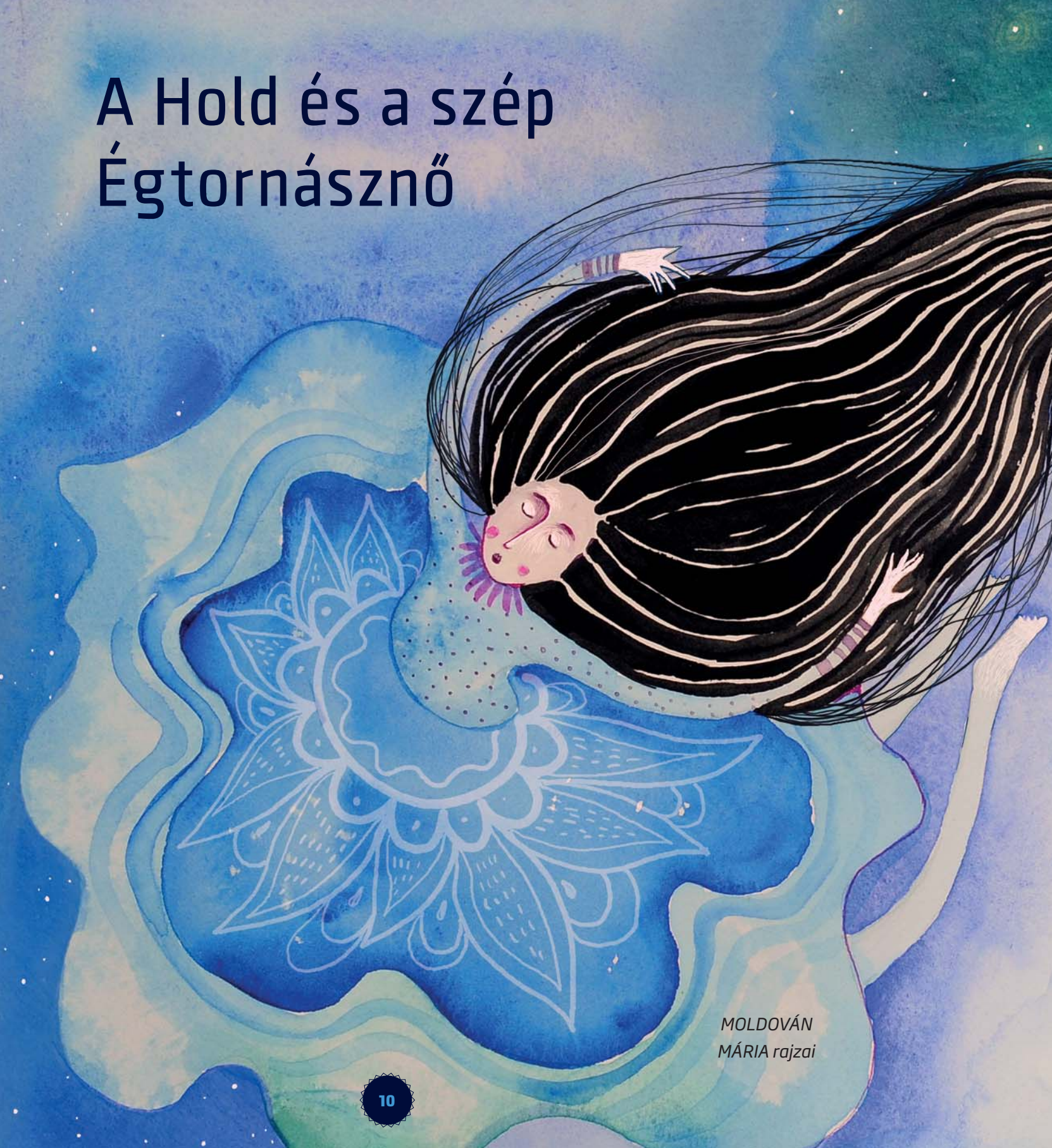

A Hold és a szép Égtornásznő

MOLDOVÁN
MÁRIA rajzai

Tudtátok, hogy a Hold minden este zenél? Mielőtt a Nap megmossa vörös üstökét és aludni tér, a Hold nagy levegőt vesz, szájához emeli fuvoláját, és hosszan belefúj. Halkan kezdi, hangszeréből a hangok egyenként szállnak elő. Azután összeállnak, egymásba karolnak, és közös táncukat járják az égen. Addig-addig táncolnak, keringenek, míg a szép Égtornásznő házáig érnek. A Hold ugyanis minden este szerenádót ad neki.

A szép Égtornásznő háza a Tejút mellett van, nem tudni pontosan, hol, még senki sem látta. Annyi bizonyos, hogy az ablaka mindig nyitva, és minden kora este beörvénylik rajta a dallam, amit a Hold játszik neki. Az Égtornásznő felébred, álmát fogasra akasztja, haját igazgatja, és kék estélyiben kilép a házból. Lassan lépdél a Tejúton, éjfékete haja hullámszik utána, sötétkéklík hosszú ruhája. A Hold ekkor fürgé keringőre vált, hagyja az udvarlós melódiát. Csak úgy zuhognak a hangok, mire az Égtornásznő szaporázza lépteit, haja s ruhája lobog utána. A keringő egyre gyorsul, az Égtornásznő futni kezd, felemeli kezét és ugrik, cigánykereket hány, megpördül, éjfékete haja szétterül.

A korán kelő esthajnalcsillaghoz siet, üstökét cirógatja, fejét simogatja. Fülébe súg valamit,

majd tovább szaltózik, spárgázva ugrik a következő csillagig. Ébreszti egyiket is, másikat is, a hétalvók eleinte alig pislákolnak, többször is nógatni kell őket. Mások meg azonnal kinyitják a szemüket, ragyognak az Égtornásznőre. A Hold fáradhatatlanul fuvoláz, vidám polkába kezd, az Égtornásznő pedig szökell egyik csillagtól a másikig, mígnem mindegyik fénylik. Majd gyors forgótánc következik, keringenek a csillagok, pördülnek-fordulnak, az Égtornásznő csak úgy suhog, leng, ugrik, nyúlik, ernyed, nem is látszik már más, csak az éjfékete hajzuhatag és a ragyogás.

Kifogynak azután a szuszából, az Égtornásznő fáradni kezd, letelepszik a Hold udvarában, és az égitest újra andalgóbb dallamot fuvoláz. Amikor már a csillagok is ásítóznak, és szemük le-leragad, a szép Égtornásznő elrendezi szürke paplanjukat, és int a Holdnak, hogy halkabban fújja. Lassú léptekkel elindul visszafelé, haja hullámszik, néhány hang még elkíséri. Belép a házába, kontyba köti az éjféketeséget, szekrénybe akasztja a sötétkékséget, és aludni tér. Egészen másnap estig, míg a Hold szerenádja ismét fel nem ébreszti.

NATTÁN-ANGELI NÓRA